

Herhjemme har regeringen også bragt spørgsmålet op i flere sammenhænge. Det er sket ved Miljøstyrelsens oplæg til produktorienteret miljøstrategi, og det glæder mig naturligvis, at vi netop som led heri har vedtaget regeringens lovforslag om tilskud til miljøvenlige produkter med et meget bredt flertal.

Et andet element i den produktorienterede miljøstrategi er styrkelsen af den offentlige grønne indkøbspolitik. Samlet set er den offentlige sektor jo den største forbruger herhjemme.

Det drejer sig rent faktisk om milliarder af kroner, og de skal efter regeringens opfattelse naturligvis også bidrage til at opfylde vores miljømålsætninger og anvendes miljømæssigt fornuftigt. Det offentlige må have en pligt til at gå foran, og derfor fremlagde den daværende regering, som jeg også var medlem af, allerede for knap 4 år siden sin handlingsplan for en offentlig grøn indkøbspolitik.

Som led i denne strategi fik alle statslige institutioner og statslige virksomheder i 1995 pålæg om at inddrage miljøforhold ved indkøb af produkter og tjenesteydelser på lige fod med andre hensyn som f.eks. hensyn til kvalitet og pris. På hver enkelt institution skulle der udarbejdes en grøn indkøbspolitik, en handlingsplan til gennemførelse heraf og en forpligtelse til løbende dokumentation af de opnåede resultater. Vi vil meget gerne fortsætte ad denne vej, og i regeringsgrundlaget efter det sidste folketingsvalg har vi tilkendegivet, at stat, amter og kommuner skal have pligt til at fremme offentlige grønne indkøb. Det er på den baggrund naturligt for mig at hilse SF's beslutningsforslag velkommen.

Med beslutningsforslaget får vi som ønsket af regeringen taget hul på en drøftelse af, hvordan vi styrker den grønne indkøbspolitik i det offentlige, og jeg hilser også beslutningsforslaget velkommen, fordi en række af de initiativer, SF peger på, falder sammen med de initiativer, regeringen enten har taget eller agter at tage. Inden jeg kommer nærmere ind på disse enkeltheder i forslaget, vil jeg kort ridse status for grøn indkøbspolitik i den offentlige sektor op.

For det første vedrørende staten: 3 år efter, at regeringens pålæg om miljø- og energibevidste indkøb er trådt i kraft, er langt hovedparten af statens institutioner omfattet af indkøbspolitikker og handlingsplaner. Miljøstyrelsen er derfor gået i gang med at undersøge kvaliteten af disse planer og politikker, og – hvad der er nok så vigtigt – om de efterleves i praksis.

Fra starten har det været klart, at gennemførelsen af en grøn offentlig indkøbspolitik kræver, at de offentlige indkøbere har den nødvendige viden. Indsatsen er derfor blevet understøttet af efteruddannelse, informationer og erfaringsudveksling i tæt samarbejde mellem Miljøstyrelsen, Statens og Kommunernes Indkøbsservice og Kommunernes Landsforening.

Der er udarbejdet værktøjer til de offentlige indkøbere i form af en håndbog om offentlige grønne indkøb som en række miljøvejledninger for konkrete produkter, og inden år 2000 forventer Miljøstyrelsen, at der vil foreligge 50 sådanne vejledninger til brug for de offentlige indkøbere. Der er etableret efteruddannelseskurser, arrangeret konferencer og seminarer. Mange steder er man gået til denne opgave med meget stor entusiasme, og med det nordiske miljømærke Svanen har de offentlige indkøbere fået et effektivt redskab stillet til rådighed.

Det er altså ikke kun blevet ved ordene. Der er kommet en hel masse handlinger, og nu undersøger vi præcist, hvad der konkret er kommet ud af det. Vi vil selvfølgelig vende tilbage til Folketinget, når vi har dannet os et overblik over, hvad der er kommet ud af de mange anstrengelser.

Det er ikke kun i staten, der er sket noget; også i kommunerne er man kommet i gang. Kommunernes Landsforening lavede sidste efterår en undersøgelse af kommunernes grønne indkøb, der viser, at 37 kommuner har en grøn indkøbspolitik, 68 kommuner har aktuelle planer om at indføre en grøn indkøbspolitik, og 146 af de resterende kommuner giver udtryk for, at institutioner og forvaltninger i kommunen i stigende omfang inddrager miljøhensyn i deres indkøb. Det er også mit indtryk, at overalt, hvor der er forældrebestyrelser osv. i daginstitutioner, er netop spørgsmålet om miljørigtige indkøb et hovedpunkt i forældrenes og brugernes indflydelse.

Der er altså en god, frivillig udvikling i gang i kommunerne, og jeg forventer, at den udvikling fortsætter. Kommunernes Landsforening har netop anbefalet alle kommuner at udarbejde en grøn indkøbspolitik, der skal indeholde mål og kriterier for, hvordan miljøhensyn skal inddrages ved indkøb.

Det har selvfølgelig også glædet mig, at ikke mindre end 91 af landets borgmestre i KL's undersøgelse har givet udtryk for, at økonomi- og miljøhensyn kan gå hånd i hånd i kommu-